

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Academici Johannis Quistorpii, D. Theolog. Past. J. & Prof.
P. Quo, ad eundum ... B. Johanni Maken/ S. Paginarum Studioso, Exequias.
Omnes omnium Ordinum Academicos, studiosissime invitat : P.P. VI. Martii Anno
M. DC. LX. sub Sigillo Rectoratus ...**

Rostochi[i]: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77033329X>

Druck Freier Zugang

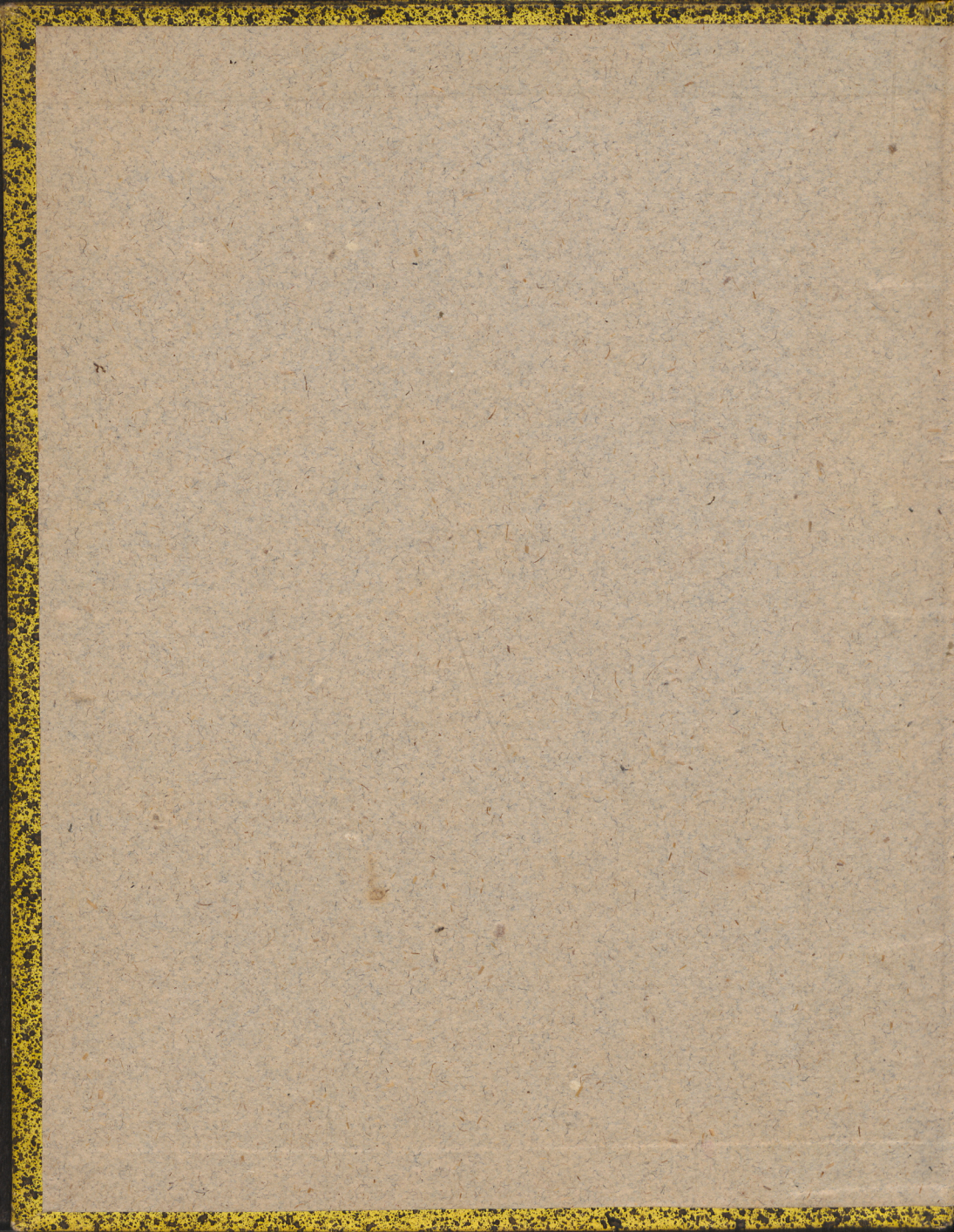
Qvistorp, J. ,

in

J. M a k e .

Rostock, 1660.

13

PROGRAMMA
RECTORIS ACADEMICI
JOHANNIS QVISTORPII,
D. ΘΕΟΛΟΓ. Paſt. J. & Prof. P. doct.

Quo,
ad eundem
Solitario & Humano

B. JOHANNI

WAKEN/

S. Paginarum Studioſo,
EXEQVIAS.

Omnes omnium Ordinum Aca-
demicos, ſtudioſiſſimè invitât.

P. P. V. Martijano M. DC. LX. ſub Sigillo Reſtoratus,

Conventus hora I. in Templo Jacobæo,

ROSTOCHL,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

JOHANNES QVISTORPIUS, D.

AD quaestionem, utrumnè mori sit
 bonum, an malum *Lactantius* piè re-
 spondet: qualitatem ejus ex vitæ ratio-
 ne pendere. Nam sicut vita bonum est, si
 cum virtute vivitur; malum, si cum sce-
 lere: ita & mors ex præteritis vitæ acti-
 bus est ponderanda. Ita fit, ut si vita in
 pietate sit transacta, mors malum non
 sit, quia translatio est ad immortalita-
 tem: sin aliter, malum sit necesse est,
 quoniam ad externa supplicia transmit-
 tit. Mors quidem, quam homines ti-
 ment, ut malum, est seperatio animæ à
 corpore; Mors autem vera, quàm non
 timent homines, est separatio animæ à
 DEO, & plerumq; cum timent homi-
 nes istam, quæ separat animam à corpo-
 re, incidunt in illam, quæ animam à Deo
 separat. Vita enim animæ, ut *Augustinus*
 ait, Deus est, Mors animæ, peccatum;

pecca-

peccatum inquam non remissum, quod
hominem iræ Dei justissimæ atq; æter-
nis suppliciis reddit obnoxium. Ultraq;
verò mors per Christum Jesum, qui ut
vitā habet in seipso, ita & nobis Christia-
nis factus est, vita & resurrectio, tollitur
potentissimè, ut ipse triumphādo dixit;
Er mors tua, non mors. Ex quibus indubita-
tò conficitur id, quod volumus; Mortē
eorum, qui sunt in Christo Jesu, minimè
illis cedere in malum ac condemnatio-
nem; sed si mihi cum *Methodio* loqui lice-
at, esse saluberrimum pharmacum, quo
anima & corpus ab omni peccato & la-
be purgantur, dixerim. Neq; enim caro
& sanguis, in hac corruptissima naturæ
corruptione, est secundum Apostoli-
cum effatum habilis, quæ hæreditatem
æternæ beatitudinis adeat; sed prius eam
mutari, atq; ad sumptā mortalitate, im-
mortalitate fulgens vigensq; corpus red-
di necesse est. Nam non corpora solum
nostra

nostra fragilia, in morte placidè obdor-
mientia, speramus & omnino confidi-
mus certissimè reuictura, suarumq; ani-
marum pristina domicilia vicissim fu-
tura, sed nec animarum statum felicissi-
mum & ex optatissimum in dubium vo-
cam9; quippe quæ nexu corporum per
peccati contagium solutæ, statim lætissi-
mo Dei conspectu in tranquillâ & gau-
dio perenni fruuntur, si modo fides est, ut
est vel maximè, pace, divinis oraculis ha-
benda. Quemadmodum enim non ma-
lè, sed benè vivere putamus, qui noctu in
cubiculis & lectis suis membra ad som-
num componunt, atq; suaviter dormi-
unt: sic pie mortuorum animas, non
quidem plane redigi in nihilum, quod
fuit ante nihil, sed ad beatissimam quie-
tem, ut scriptura loquitur, colligi, eorūq;
corpora tanquam in lectis ac dormito-
riis suis requiescentia, diem Resurrectio-
nis lætissimam in tranquillâ pace expe-
ctare,

ctare, nos fides Christiana docet. Qui in
fide homo constitutus, is potest non ad
mortis meditationem trepidare, sed po-
tius cum *B. Hieronymo* exultare atq; erum-
pere in has voces: *Quantum lucrum mihi est mo-
ri, quoniam vivere, deinceps meum Christus erit*; ecce
terrestris domus hujus habitationis dis-
solvitur, ut alia succedat, non manufacta
habitatio æterna in cœlis; ecce, quod
mortale est, vestimento exuor, ut æter-
no induar: hucusq; peregrinatus sum, jam
redeo ad patriam: ecce portum attingo,
quem tanto desideravi desiderio: ecce
de tenebris ad lucem, de periculis ad
securitatem, de prælio ad victoriam, de
foetore ad odorem suavissimum vehor.
Verè hic vivens mortuus sum, & jam ve-
rè vivificor; vita mundi non vita, sed
mors, vita fallax, vita onusta tristitiis, im-
becillis & umbratica, vita mendax. O
mors dulcis & jucunda, non certe mors,
quæ

quæ vitam verã largiris, quæ fugas febres
& vulnera, famem extinguis & sitim. &c.
Quam bene igitur cum nostro B. JOHAN-
NE *Mafen*/S. Theol. Studiosissimo actũ,
qui ex hac mortali vita in immortalem,
tanquam ex terreno diversorio in coele-
ste hospitium, exul in veram patriam
transmigavit, liber ab omnibus impedi-
mentis foris obvenientibus, Deumq; in
colendâ sanctorum Angelorũ & hominũ
comũione, æternum celebrans, inq;
præsentiſſimã contemplatione totius
divinitatis, constantissime cõquiescens.
Ex his, quę diximus, satis elucet illum &
omnium bonorum laude commendan-
dum. Natus est hic Rostochii d. 2. Febr.
An. 1633. ex præcipua & antiquissima,
familia, Patre Viro Amplissimo Dn. RO-
LOFF *Mafen*/ Senatore in signi, Matre foe-
mina laudatissima CATHARINA *Nettel-
blades*/avos, tritavos, quadritavos & ma-
jores omitto, cum in Programate piẽ de-
functi

functi parentis sint prolixius enumerati; cumq; eos omnes sim specificaturus in concione hujus funebri. Nec hic piè defunctus, contemptor vanitatum in quibus mundus laudem quærere solet, his plumis ornari multum concupivit; sufficebat ei quod à Christianis parentib9 prognatus, & per Sacramentum Baptismi, ex Deo regeneratus fuisset. Quodq; juventutem non in turpi otio, sed in studio Theologico, transegisset. Parentes eundem anno ætatis 19. ex hac triviali schola, ad Hannoveranam frequentandã dimiserunt; de ea ad Jenenses & Rintelanos profectus, vitam studioso diuam gessit; unde omnigena eruditione instructus ad suos rediit. In patria Academia studia a sebi cæpta gnauiter continuavit, & ad pedes, potissimum Theologorum, attente consedit. Ita ut multi conceperint hanc spem, eũ brevi fore organon egregium Ecclesiæ Christi. De cœtero,

tero, piè & modeste vixit, & à consortio
pravo abstinuit. Ante quinq; septima-
nas pthyfi, qui morbus jam ante fratrem
ac sororem morti tradiderat, admodū
laborare cæpit, ita ut Excellentiss. Dn. D.
BACHMEISTERUS, remediis eandem pro-
fligare haud potuerit. Nec ipse sane vitā
tanti fecit, sed lubens eandem comutavit
cum altera illa cælesti vita. Identidem il-
lud Stephani Protomartyris ingeminan-
do: O DOMINE suscipe spiritum me-
um; placide in DOMINO obdormivit,
A. ætatis xxvii. Ejus exsuvia in templo
Mariano terræ mādabuntur. Hortamur
itaq; majorem in modū omnes Acade-
micos, ut horâ I. in ÆDE SAC. JACOBI
convenient, & funus honorificè prose-
quantur. Ipsimet intereā non imemores
sortis suæ, quæ vitrea est, & cum maximè
splendet, frangitur.

Publ. Sub Sigillo Academiae d. Junii 27.

ANNO M. DC. LX.

functi parentis sint prolix
cumq; eos omnes sim sp
concione hujus funebri.
functus, contemptor va
bus mundus laudem qu
plumis ornari multum co
ficiebat ei quod à Christ
prognatus, & per Sacram
fmi, ex Deo regenitus fu
juventutem non in turpi
dio Theologico, transeg
eundem anno ætatis 19.
schola, ad Hannoverana
dã dimiserunt; de ea ad J
thelanos profectus, vita
nam gessit; unde omnig
instructus ad suos rediit. I
mia studia a sibi cæpta gn
avit, & ad pedes, potissim
rum, attente confedit. It
ceperint hanc spem, eū b
non egregium Ecclesiæ C

merati;
urus in
piè de-
in qui-
let, his
it; suf-
rentib9
Bapti-
Quodq;
d in stu-
arentes
triviali
tentan-
& Rin-
oso di-
ditione
Acade-
ontinu-
ologo-
ti con-
e orga-
De cœ-
tero,

